

Alligevel fastholder man her en ordning, som gør, at de, der har mindst, pr. definition er tabere i indkomstudviklingen her i samfundet. Hvert eneste år kommer de længere og længere bagud i forhold til andre indkomstgrupper. Og det er jo ikke småpenge, det drejer sig om. Den enlige folkepensionist får i år 1.632 kr. for lidt i forhold til, hvis satspuljen ikke var der, førtidspensionisten mister 2.800 kr., den syge mister næsten 3.000 kr., kontanthjælpsmodtageren mister ca. 1.900 kr., den arbejdsløse mister ca. 2.600 kr., og det er altså et tab, der vokser år for år.

Pengene puttes ned i en sukkerskål, man kalder satspuljen, og de tages altså fra de her mennesker. Det er i alt ca. 3 mia. kr., der i dag ligger i den her sukkerskål, og de partier, der står bag, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, SF, De Konservative, Venstre, Kristeligt Folkeparti og CD, siger, at vi bruger pengene til fordel for dem, der betaler til puljen. Det svarer jo til samme logik, som Storm P. så udmærket har tegnet: at man fordrer hunden med dens egen hale. Men ikke en gang dét passer.

Der er masser af projekter, der ligger uden for, som også finansieres. Det er erstatning ved løfteskader, forhøjelse af fripladsgrænser i daginstitutioner – et udmærket forslag, men ikke noget, der på den måde kommer de her grupper ved – forsøg med arbejdsmiljø på uddannelsesinstitutioner, uddannelsespulje for medhjælpende ægtefæller i det private erhvervsliv og forbedring af arbejdsmarkedsstatistikken. Det er en sukkerskål, der gennem tiden er blevet brugt til praktisk talt hvad som helst.

Mange af projekterne er fornuftige, det erkender vi, men de bør selvfølgelig finansieres, som alle andre gode projekter bliver finansieret, over finansloven. Det er uhørt, at man pålægger en særlig gruppe en særskat, oven i købet en særlig gruppe, der i forvejen er blandt dem, der har mindst. De får altså en særskat. Det svarer jo til, at man laver særskat for dem, der går i teatret, at man laver særskat for dem, der bruger bibliotekerne, eller særskat på hvad som helst. Det er et fremmedelement i det danske velfærdssystem.

Og så er det udemokratisk, som vi har været inde på et par gange i debatten. Det er også uklart, hvor længe forliget løber, men det er udemokratisk, at man fordeler beløbene bag lukkede døre efter bytte bytte købmand-princippet. Man køber støtte til egne projekter ved at støtte andres. Det var derfor, SF på et

tidspunkt støttede Venstres forslag om, at det offentlige skal give støtte til, at de familier, der vil have det, kan købe en ung pige i huset i stedet for at få barnet passet i en daginstitution. Altså ordningen med en ung pige i huset startede i sin tid som et satspuljeprojekt støttet af alle de syv partier.

Jeg synes, det er nogle mærkelige ordninger. Det er rigtigt, at der er en formel godkendelse efterfølgende i Finansudvalget, men her er flertallet jo på forhånd sikret bag de lukkede døre gennem studehandler, og det gør, at godkendelsen i Folketinget er helt formel. Der kommer aldrig nogen reel argumentation frem i Folketingssalen, der bliver aldrig reel debat om noget. Det meddeles bare, at dette har vi besluttet.

Normalt er det jo sådan, at den slags ting kommer frem – og der bliver åbnet mulighed for en debat, hvis der er brug for det – som et lovforslag, som noget en minister egenhændigt beslutter inden for sit budget, og som vi efterfølgende kan forfølge her i Folketingssalen.

Men her, selv i et projekt, der måtte gå gruelig galt, kan vi være sikre på, at det kan vi ikke få lov til at behandle i Folketingssalen, for der vil være syv partier, der på forhånd dækker over hinanden og lukker af for enhver normal demokratisk proces.

Både af hensyn til pensionisterne, bistandsmodtagere, arbejdsløse og andre, der modtager overførselsindkomst, og af hensyn til demokratiet bør satspuljen ophæves hurtigst muligt.

Og jeg hører til dem, der gerne vil have det svar – det skal også nok komme – på skrift. Jeg vil gerne have at vide: Er der ingen grænser for, hvor meget man med den her metode agter at tage fra overførselsindkomsterne? Er det noget, der skal fortsætte i 10 år mere, 20 år mere?

Hvor lang tid skal det her fortsætte? Det synes jeg ærlig talt også vi har behov for at få at vide.

Til det argument, der har været om, at her er nogle penge, vi er sikre på kan bruges til nogle fornuftige projekter: Der er jo intet som helst i vejen for, at man bare sagde: Nu afsætter vi 3 mia. kr. på finansloven til sociale projekter, og så indkaldes alle Folketingets partier en gang om året til at finde ud af, hvilke projekter vi så skal sætte i gang. Det ville da være langt mere retfærdigt, langt mere demokratisk end den måde, man har gjort det på.

Og så vil jeg afsluttende sige, at jeg synes, det er meget beskæmmende, at vi ikke kan få en ordentlig debat om holdningen til, hvordan